

A MI AMFINK

IGAZGATÓI KÖSZÖNTŐ
BEMUTAKOZÁS
KELETKEZÉSTÖRTÉNET
MIÉNK ITT A TÉR
AMFITEÁTRUM KUPA
RENDEZVÉNYEK AZ
AMFIBAN • BALLAGÁS
MÚLT - JELEN - JÖVŐ
VENDÉGKÖNYV

MÚLT – JELEN – JÖVŐ

1941-es felújítása óta az amfiteátrumot többször rendbe kellett hozni. A kövek időről időre kilapultak, a falak omladozni kezdtek, a balesetveszélyesség miatt időnként le is kellett zárni.

Ehhez társult az elhanyagoltság, az amfiteátrum tele volt szeméttel, előfordult, hogy éveken át derékig érő gaz nőtt benne.

Óriási munka volt eltüntetni a ballagás előtt ezt a dzsungelt. Az árpados diákok testnevelés órákon egy héten keresztül kesztyűvel felszerelve szedték a szemetet, nyírták a füvet, egyengették a földkupacokat, hogy legalább az ünnep idejére felszámolják a méltatlan állapotot.

Forrás: saját gyűjteményünk

Volt idő, hogy be volt zárva az amfiteátrum kapuja, csak külön engedéllyel kaptuk meg a kulcsot, és volt, hogy biztonsági őrök védték, és csak buzogánnyal a kézben engedték be a lányokat az esti próbákra.

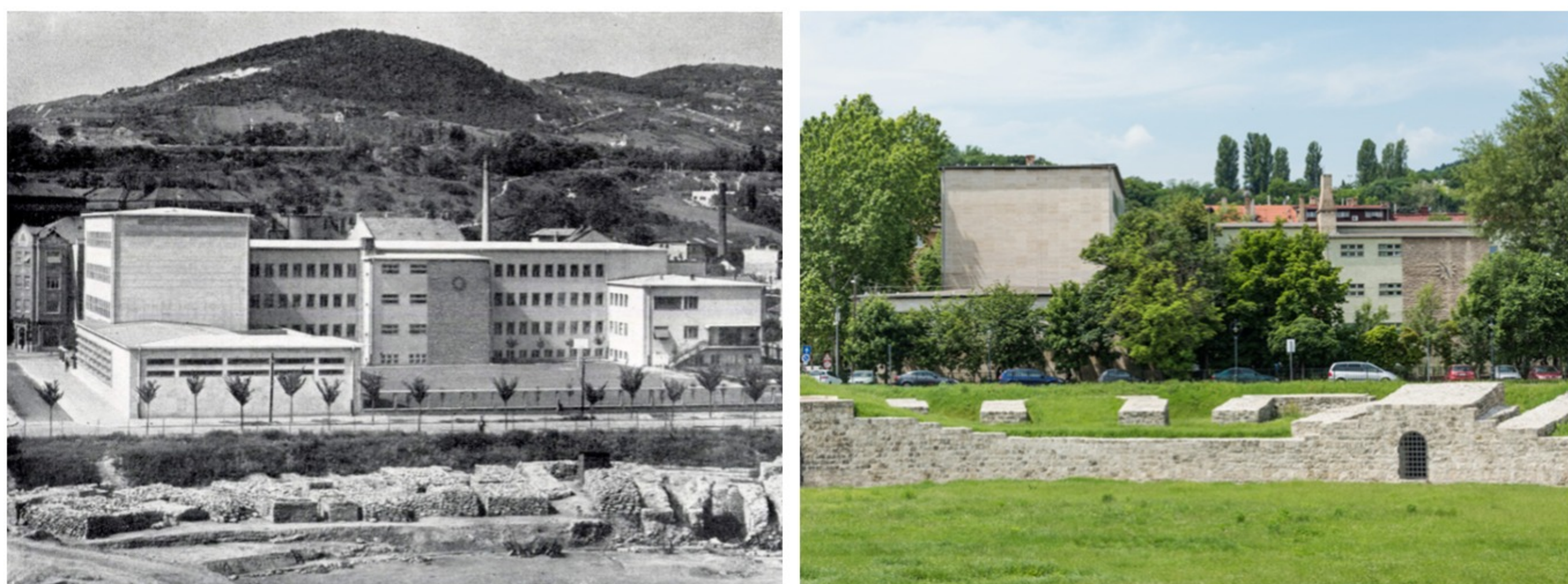
2017-ben közhullás, illetve omlásveszély miatt lezárták az amfiteátrumot. A tulajdonosi jogokat gyakorló Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. megbízásából megkezdődtek az állagmegóvási, konzerválási munkálatok.

A ballagáson az amfiteátrumban a ballagókon és a buzogánygyakorlatot bemutató lányokon kívül csak korlátozott számú hozzátartozó vehetett részt, őrző-védő szolgálat segítette a szigorú beléptetést, a közönség zöme a kerítésen kívülről követhette az eseményt (ráadásul ez volt az egyetlen ballagás, amikor zuhogott az eső).

2018-ban és 2019-ben is hasonló körülmények között zajlott a ballagás. 2020-ban a felújított amfiteátrumban újra a régi módon, a régi pompájában, minden érdeklődőt beengedve tarthattuk volna meg a ballagást. De egészen másképp alakult. A 12.-esek sok vesztesége közül talán a legfájdalmasabb, hogy a koronavírus-járvány miatt elmaradt a ballagás.

1975 óta ez volt az első végzős évfolyam, amelynek ez az élmény kimaradt az életéből.

Az amfiteátrummal kapcsolatban időről időre felmerülnek különböző hasznosítási (sport és kulturális célú) elképzelések. Sok érv szól mellette, ugyanannyi ellene. A mi „önző” szempontunk egyértelmű. Maradjon minden úgy, ahogy most van. Az amfiteátrum legyen nyitva a környékbeliek számára, szolgálja ugyanazt a funkciót, amit az eltelt mintegy 80 év alatt, de tisztaságára, épségére ügyeljünk sokkal jobban, mint eddig. Mi árpadosok pedig továbbra is élhessük itt a mindennapjainkat és ünnepeinket, vagyis maradjon a „miénk”.

Az Árpád és az Amfi 1940-ben és 2019-ben